NN 46/2017 (12.5.2017.), Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-II-6251/2016 od 25. travnja 2017.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1090

Ustavni sud Republike Hrvatske, u sastavu Snježana Bagić, zamjenica predsjednika, te suci Andrej Abramović, Ingrid Antičević Marinović, Mato Arlović, Branko Brkić, Mario Jelušić, Lovorka Kušan, Josip Leko, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić, Antun Palarić i Miroslav Šumanović, odlučujući o prijedlogu za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti drugog propisa s Ustavom Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) i zakonom, na sjednici održanoj 25. travnja 2017. donio je

ODLUKU

I. Pokreće se postupak za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom te se ukida članak 7. stavak 4. Etičkog kodeksa Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju (klasa: 640-01/06-04/06, ur. broj: 533-045-06-2 od 13. studenoga 2006. i klasa: 035-05/07-01/0002, ur. broj: 355-01-03-15-19 od 15. lipnja 2015.) u dijelu koji glasi: »a završna je razina Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju«.

II. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju (u daljnjem tekstu: Odbor) je na temelju članka 112. stavka 5. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (»Narodne novine« broj 123/03., 198/03., 105/04., 174/04., 2/07. – odluka USRH, 46/07., 45/09., 63/11., 94/13., 139/13., 101/14. i 60/15. – odluka USRH; u daljnjem tekstu: ZoZDiVO) i Poslovnika o radu Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju od 25. studenoga 2014., na 8. sjednici, održanoj 15. lipnja 2015., donio Izmjene i dopune Etičkog kodeksa Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju klasa: 035-05/07-01/002, ur. broj: 355-01-03-15-19 (u daljnjem tekstu: Izmjene i dopune Etičkog kodeksa).

1.1. Prije raspravljanja o ovom predmetu predsjednik Ustavnog suda Miroslav Šeparović izuzeo se od raspravljanja i glasovanja.

1.2. Člankom 1. Izmjena i dopuna Etičkog kodeksa izmijenjen je dotadašnji članak 7. Etičkog kodeksa Odbora klasa: 640-01/06-04/06, ur. broj: 533-045-06-2 od 13. studenoga 2006. (u daljnjem tekstu: Etički kodeks/06) kojim je uređena odgovornost ustanova u sustavu u slučaju pojava akademski nečasnih ponašanja u znanosti i visokom obrazovanju.

1.3. Ustavni sud će u daljnjem tekstu obrazloženja ove odluke, kada govori o Etičkom kodeksu, uključujući i njegove izmjene i dopune, koristiti kraticu: Etički kodeks:2006-2015.

2. Prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti dijela članka 7. stavka 4. Etičkog kodeksa:2006-2015 s Ustavom i zakonom podnijelo je Sveučilište u Zagrebu, koje zastupa rektor prof. dr. sc. Damir Boras (u daljnjem tekstu: predlagatelj).

2.1. Na temelju članka 45. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon), Ustavnom sudu predložio je i privremenu obustavu izvršenja pojedinačnih akata ili radnji koje se poduzimaju na osnovi Etičkog kodeksa: 2006. – 2015.

3. Na temelju članka 42. Ustavnog zakona, Ustavni sud je od Odbora zatražio očitovanje o prijedlogu za pokretanje postupaka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti osporene odredbe.

3.1. Očitovanje Odbora klasa: 041-02/17-02/0001, ur. broj: 355-01-03-17-0002 od 20. siječnja 2017. zaprimljeno je u Ustavnom sudu 23. siječnja 2017.

4. Na temelju članka 25. stavka 1. Ustavnog zakona, Ustavni sud je očitovanje o navodima predlagatelja zatražio i od Ministarstva znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

4.1. Očitovanje Ministarstva klasa: 011-02/17-01/00001, ur. broj: 533-01-17-0002 zaprimljeno je u Ustavnom sudu 25. siječnja 2017.

II. PREDMET OSPORAVANJA

5. Članak 7. Etičkog kodeksa:2006-2015 glasi:

»ODGOVORNOST USTANOVA U SUSTAVU
Članak 7.

Ustanove u sustavu obvezne su precizno i nedvosmisleno odrediti pravila, propise i postupke te dužnosti i odgovornosti svih uključenih, kojima se, u skladu s Ustavom, zakonom, pravom i ovim Kodeksom, uređuju pitanja suzbijanja diskriminacije, sukoba interesa i drugih akademskih nečasnih ponašanja. Ustanove su obvezne promicati etičnost u svim opisanim vidovima te obrazovati sve sudionike o pravilima, njihovim pravima i obvezama. Ustanova ima etičku odgovornost dosljedno provjeravati pridržavaju li se svi uključeni propisanih pravila.

Ustanove u sustavu dužne su rješavati pitanja povrede Kodeksa, kao i svih pojava diskriminacije, sukoba interesa i drugih nečasnih akademskih ponašanja, primarno putem etičkih povjerenstava organizacijske jedinice u kojoj se moguća kršenja pojavljuju (npr. fakultet, institut).

Pri utvrđivanju mogućih kršenja ovih pojava poštivat će se hijerarhijski red postupanja u kojem se predmet prvotno razmatra i rješava pri stalnim ili privremenim etičkim povjerenstvima/tijelima organizacijske jedinice u kojoj se moguće kršenje pojavljuje (npr. fakultet, institut).

Sljedeća su razina etička povjerenstva/tijela više organizacijske jedinice (npr. sveučilišta, veleučilišta), a završna je razina Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju.

Svaki pokrenuti predmet treba dovršiti najkasnije za tri mjeseca računajući od prve naredne sjednice Odbora održane nakon urudžbiranja potpune dokumentacije predmeta.«

5.1. Članak 7. Etičkog kodeksa/06 glasio je:

»ODGOVORNOST USTANOVA U SUSTAVU
Članak 7.

Ustanove u sustavu obvezne su precizno i nedvosmisleno odrediti pravila, propise i postupke te dužnosti i odgovornosti svih uključenih. Ustanove su obvezne promicati etičnost u svim opisanim vidovima te obrazovati sve sudionike o pravilima, njihovim pravima i obvezama. Ustanova ima etičku odgovornost dosljedno provjeravati pridržavaju li se svi uključeni propisanih pravila.«

III. PRIGOVORI PREDLAGATELJA

6. Predlagatelj smatra da je osporeni dio članka 7. stavka 4. Etičkog kodeksa:2006-2015 u nesuglasnosti s člancima 4. stavcima 2. i 5. i 112. stavcima 4. i 7. ZoZDiVO-a, te člancima 3., 16. i 68. stavcima 1. i 2. Ustava. Također, smatra da je osporena odredba u nesuglasnosti s člankom 79. stavkom 3. Statuta Sveučilišta u Zagrebu.

U prijedlogu navodi da je članak 7. Etičkog kodeksa/06, kojim je uređena odgovornost ustanova u sustavu znatno izmijenjen Izmjenama i dopunama Etičkog kodeksa. Ističe da su navedenim izmjenama detaljno propisana prava i dužnosti ustanova u sustavu, njihova etička odgovornost te postupak utvrđivanja je li u pojedinačnom slučaju došlo do kršenja odredaba Etičkog kodeksa. U nastavku prijedloga, ukazuje na mjerodavne odredbe ZoZDiVO-a kojima je uređen pravni položaj Odbora, postupak imenovanja članova Odbora, te zadaće odnosno ovlasti Odbora.

Također, upućuje na članak 79. Statuta Sveučilišta u Zagrebu kojim je uređeno polje primjene i svrha Etičkog kodeksa, zatim temeljna načela i definicije neprihvatljivih ponašanja, te tijela koja prate ostvarivanje Etičkog kodeksa – etička povjerenstva sastavnica (na razini sastavnica Sveučilišta), etičko povjerenstvo Sveučilišta i etički savjet Sveučilišta u Zagrebu.

U nastavku navodi:

»Predmet ovog prijedloga upravo je utvrđenje suglasnosti sa ZZDVO-om i Ustavom Republike Hrvatske citiranog čl. 7. st. 4. (Izmijenjenog i dopunjenog) Etičkog kodeksa. Ovo stoga što je u stavku 4. izrijekom predviđeno kako je završna razina u rješavanju pitanja povrede Kodeksa, Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju ...

Odbor za etiku jest tijelo ustanovljeno prema odredbama čl. 112. ZZDVO-a ...

Iz navedenog nedvojbeno proizlazi odlučna činjenica kako Odbor za etiku predstavlja samostalno tijelo izvan sustava Sveučilišta.

U slučaju kršenja odredaba Kodeksa, Etički kodeks u čl. 7. st. 3. predviđa hijerarhijski red postupanja koji podrazumijeva da sve predmete prvenstveno rješavaju stalna ili privremena etička povjerenstva odnosno druga tijela one organizacijske jedinice u kojoj se kršenje Etičkog kodeksa pojavljuje. U st. 4. istog članka propisano je kako su iduća razina postupanja po opisanim predmetima etička povjerenstva odnosno tijela više organizacijske jedinice, primjerice Sveučilišta ili veleučilišta.

Međutim, u nastavku istog stavka izrijekom se propisuje kako je završna razina u postupanju po predmetima kršenje Etičkog kodeksa, upravo Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju.

Odbor za etiku je, sukladno odredbama čl. 112. ZZDVO-a, zamišljen kao savjetodavno tijelo koje mišljenje i stajališta o etičkoj prihvatljivosti ili neprihvatljivosti u razmatranim slučajevima donosi u obliku preporuka, prijedloga ili primjedbi. Međutim iz dikcije odredbe čl. 7. st. 4. (Izmijenjenog i dopunjenog) Etičkog kodeksa, proizlazilo bi da je Odbor za etiku završna razina odnosno krajnja instanca u postupanju po predmetima u kojima se utvrđuje eventualno kršenje Etičkog kodeksa.

Prema tome, konačno utvrđenje je li u nekom konkretnom slučaju došlo do povrede Etičkog kodeksa izrijekom je preneseno u nadležnost Odbora za etiku koje je tijelo izvan sveučilišta.«

Nadalje, ističe da je autonomija sveučilišta Ustavom zajamčena svim sveučilištima na području Republike Hrvatske. Stoga smatra »da tijela izvan sustava sveučilišta u pravilu nemaju ovlasti donositi odluke koje bi se ticale unutarnjeg funkcioniranja sveučilišta. Drugim riječima, takvi bi vanjski utjecaji predstavljali nedopušteno zadiranje u zajamčenu autonomiju sveučilišta«. Ističe da je takvo pravno stajalište zauzeo i Ustavni sud u odluci broj: U-I-902/99 od 26. siječnja 2000. (»Narodne novine« broj 14/00.).

Predlagatelj smatra da je sveučilište autonomno i prema izvansveučilišnim institucijama, uključujući i ona tijela koja uređuju funkcioniranje sveučilišta ili mogu na njega utjecati. U tom smislu navodi:

»Odbor za etiku je izvansveučilišno tijelo. Nesporno je da Odbor za etiku nije osnivač sveučilišta, ne podupire njegov rad (...) a niti provodi nadzor nad zakonitošću ili stručnošću rada sveučilišta. Stoga u odnosu na Odbor za etiku vrijedi apsolutna sveučilišna autonomija koja nije podložna opisanim ograničenjima u smislu citirane odluke Ustavnog suda. U odnosu na Odbor za etiku, Ustavom zajamčena sveučilišna anatomija (autonomija – op. Ustavnog suda) mogla bi se teoretski ograničiti samo primjenom odredbe čl. 16. st. 1. Ustava. Međutim, i navedena je odredba u cijelosti neprimjenjiva u konkretnom slučaju jer je istom propisano da se slobode i prava mogu ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje.

Razvidno je da nijedan od navedenih uvjeta in concreto nije ispunjen. Kao prvo, ne radi se o zakonskom ograničenju sveučilišne autonomije jer je Etički kodeks podzakonski propis koji donosi Odbor za etiku, a ne zakon koji donosi Hrvatski Sabor. Kao drugo, pozicioniranjem Odbora za etiku kao hijerarhijski više instance u odnosu na etička povjerenstva sveučilišta, ne štite se slobode i prava drugih ljudi, javni moral, zdravlje, a osobito ne pravni poredak jer je Etički kodeks podzakonski propis koji se ne može suprotstaviti Ustavom zajamčenoj autonomiji sveučilišta. U konkretnom slučaju nije bilo potrebe za ograničenjem sveučilišne autonomije na način da se izvansveučilišnom tijelu daje položaj krajnje instance vezano za utvrđenje kršenja odredaba Etičkog kodeksa. Ovo stoga što je Sveučilište u Zagrebu, kao i sva druga sveučilišta u Republici Hrvatskoj, svojim statutom i Etičkim kodeksom propisalo tijela i postupke za utvrđenje je li došlo do kršenja etičkih odredaba.«

Te navode predlagatelj zaključuje tvrdnjom da u hijerarhijskom redoslijedu tijela koja su ovlaštena na postupanje radi utvrđenja eventualnih povreda Etičkog kodeksa, najviši položaj ima Odbor. To znači da je Odbor nadređen etičkim povjerenstvima sveučilišta, za koje ograničenje, prema mišljenju predlagatelja, nije bilo »racionalnog opravdanja niti je isto usmjereno na postizanje opravdanih regulativnih svrha«. Smatra da je »ustavno neprihvatljivo« odrediti izvansveučilišno tijelo kao završnu razinu pri utvrđivanju etičnosti postupanja zaposlenika i drugih osoba angažiranih pri sveučilištu jer se na taj način »marginalizira« i »oduzima uloga« etičkim povjerenstvima Sveučilišta.

Konačno, smatra da osporena odredba »nije jasna i određena« i da kao takva »unosi pravnu nesigurnost u primjeni propisa« jer ne precizira može li isto tijelo u smislu osporene odredbe donositi pravorijeke vezano za utvrđivanje kršenja etičnosti. Postavlja pitanje: »što znači određenje da je Odbor 'završna razina' i koji je opseg ovlasti na toj završnoj razini?« Smatra da iz dikcije same odredbe proizlazi da Odbor može u konkretnim situacijama donijeti pravorijek kojim će na obvezujući način riješiti isto pitanje jer, u suprotnom, Odbor kao »završna razina« ne bi imao »pravne svrhe niti smisla«. Nastavno, ukazuje na članak 112. stavke 4. i 7. ZoZDiVO-a kojima je jasno određen položaj Odbora kao savjetodavnog tijela čija je dužnost promicanje etičkih načela i koje svoje mišljenje o tome je li neko postupanje etički prihvatljivo izražava isključivo u formi preporuke, prijedloga ili primjedbe. Prijedlog zaključuje tvrdnjom da su stupanjem na snagu osporene odredbe stvarne ovlasti Odbora kao »završne razine« u utvrđivanju kršenja odredaba o etičnosti neprecizno normirane čime se stvara pravna nesigurnost u primjeni propisa.

Ustavnom sudu predlaže prihvaćanje prijedloga.

IV. OČITOVANJE ODBORA ZA ETIKU U ZNANOSTI I VISOKOM OBRAZOVANJU I MINISTARSTVA ZNANOSTI I OBRAZOVANJA

a) Očitovanje Odbora

7. U očitovanju je istaknuto da je Odbor u smislu članka 112. ZoZDiVO-a neovisno nacionalno savjetodavno tijelo odgovorno Hrvatskom saboru s osnovnom zadaćom promicanja etičkih načela i vrijednosti u znanosti i visokom obrazovanju bez izvršnih ovlasti u smislu sankcioniranja utvrđenih etički neprihvatljivih ponašanja. Odbor može samo predložiti pokretanje postupka oduzimanja znanstvenog zvanja pred odgovarajućim matičnim odborom (članak 112. stavak 10. ZoZDiVO-a) te javno objaviti svoje mišljenje u slučaju ako visoko učilište ili druga znanstvena organizacija sustavno krši Etički kodeks (članak 112. stavak 11. ZoZDiVO-a).

U nastavku očitovanja se navodi:

»... Odbor donosi Etički kodeks kojim utvrđuje etička načela u visokom obrazovanju i znanstvenom radu (...), a sveučilišta, veleučilišta, visoke škole, instituti i druge znanstvene organizacije mogu, sukladno svojim statutima, osnovati svoja etička povjerenstva te donijeti svoje etičke kodekse koji moraju biti usklađeni s etičkim kodeksom Odbora (...)

Prema navedenom se, uz ostalo, može zaključiti da je ZZDVO implicira hijerarhije etičkih tijela u znanosti i visokom obrazovanju. Odbor je pri tome postavljen kao krovno tijelo koje donosi kodeks etički prihvatljivih i neprihvatljivih ponašanja u znanosti i visokom obrazovanju u Hrvatskoj. Kodeks moraju slijediti svi dionici u sustavu znanosti i visokog obrazovanja. (...)

Od početka rada u ovom sazivu, Odbor se suočava s nezainteresiranošću većine visokoškolskih i znanstvenih institucija za etička pitanja, uključujući i prakse neobjektivne, pristrane prosudbe kršenja etičkih načela, kao i potpuni izostanak sankcija čak i u slučajevima u kojima je neprijeporno utvrđeno teško kršenje Etičkog kodeksa Odbora. Također je uočeno da se dionici sustava znanosti i visokog obrazovanja u Hrvatskoj rijetko odlučuju na imenovanje vlastitih etičkih povjerenstava i kreiranje vlastitih etičkih kodeksa. (...)

Ovi problemi su ponukali Odbor da kao jednu od svojih zadaća na promicanju etičkih načela i vrijednosti u znanosti i visokom obrazovanju (...) potakne osnivanja i rad etičkih povjerenstava u dionicima sustava znanosti i visokog obrazovanja. Tu zadaću smo započeli izmjenama i dopunama Etičkog kodeksa Odbora, čl. 7., te slanjem višekratnih pismenih poticaja svim dionicima u sustavu. Izmjene i dopune čl. 7. Etičkog kodeksa Odbora provedene su kako bi se dionike u sustavu znanosti i visokog obrazovanja potaklo na korištenje mogućnosti iz ZZDVO, čl. 112., st. 13., tj. obvezalo na rješavanje etičkih pitanja iz njihove sredine kroz rad vlastitih etičkih tijela (...) Ovu zadaću Odbor provodi i na način da zaprimljene pojedinačne predmete koji nisu prijavljeni i rješavani na razini ustanova u sustavu, u pravilu prosljeđuje na rješavanje etičkim tijelima relevantnih ustanova.

(...)

Mišljenja etičkih tijela u Republici Hrvatskoj s bilo koje razine, pa tako i mišljenja ovog Odbora, nisu obvezujuća već savjetodavna. Stoga ona sama ne utvrđuju nikakvu pravnu odgovornost, iako je mogu potaknuti. Mišljenja, prijedloge, preporuke ili primjedbe Odbora dionici u sustavu mogu ali ne moraju prihvatiti. (...)«

U nastavku, Odbor se složio s tvrdnjom predlagatelja da je Odbor »samostalno tijelo izvan sustava Sveučilišta«. Međutim, smatra da je za potpunu i valjanu prosudbu prijedloga bitan i stavak 13. članka 112. ZoZDiVO-a, kojim je propisana mogućnost da sveučilišta, veleučilišta, visoke škole, instituti i druge znanstvene organizacije mogu, sukladno statutu, osnovati svoja etička povjerenstva i donijeti svoje etičke kodekse koji moraju biti u skladu s kodeksom Odbora. U tom smislu, dalje ističe:

»... Sukladno članku 112. st. 1. ZZDVO (...) postojanje Odbora kao tijela koje daje 'mišljenja i stajališta o etičkoj prihvatljivosti ili neprihvatljivosti u razmatranim slučajevima Odbor donosi u obliku preporuka, prijedloga ili primjedbi, većinom glasova' je nedvosmisleno. Stoga je pravno neutemeljen zaključak Prijave da je 'odlučivanje o ustrojstvu i djelovanju sveučilišta prema samim ustavnim odredbama domaine reservé sveučilišta' jer prema ZZDVO sveučilište nije u obvezi imati tijelo koje je nadležno predmetima povrede etičkih principa.«

U pogledu nesuglasnosti osporene odredbe ZoZDViO-a s člankom 3. Ustava, Odbor je istaknuo da mu »nije jasno kako hijerarhijsko postupanje u rješavanju predmeta etičkih prijava može biti kršenje ovog članka Ustava«. U tom smislu naveo je sljedeće:

»Naime, koliko je Odboru poznato, cjelokupni sudbeni sustav Republike Hrvatske je hijerarhijski ustrojen, i kao takav ne krši odredbe čl. 3. Ustava. Shodno tome, i predmetne izmjene Etičkog kodeksa (...) koje isto tako propisuju hijerarhijsko postupanje u predmetima etičkih prijava, ne krše odredbe čl. 3. Ustava. Osim toga, mišljenja Odbora nisu obvezujuća, već savjetodavna. Stoga ona ne mogu utvrditi pravnu odgovornost, a mišljenja, prijedloge, preporuke ili primjedbe Odbora dionici u sustavu mogu ali ne moraju prihvatiti.«

U pogledu nesuglasnosti Etičkog kodeksa:2006-2015 s člankom 16. Ustava, Odbor je istaknuo da »nekršenje ovog članka Ustava kod hijerarhijskog slijeda postupanja u sudbenoj vlasti implicira istu mogućnost za hijerarhijski slijed postupanja u procesiranju predmeta kršenja Etičkog kodeksa, s time da je argument *pro* uvođenju slijeda odlučivanja propisan čl. 112. st. 13. ZZDVO, koji definira ulogu Odbora kao stalnog tijela, za razliku od etičkih povjerenstva sveučilišta koji ne moraju već mogu postojati unutar sveučilišta«.

I u odnosu na nesuglasnost s člankom 68. stavcima 1. i 2. Ustava, Odbor je istaknuo da hijerarhijsko postupanje u predmetima kršenja Etičkog kodeksa ne dovodi do narušavanja autonomije sveučilišta, jednako kao i postojanje hijerarhijskog postupanja sudbene vlasti u predmetima kršenja zakona od strane zaposlenika sveučilišta. Također, istaknuo je da uvođenje hijerarhijskog slijeda postupanja u predmete kršenja Etičkog kodeksa ne utječe na samostalnost odlučivanja sveučilišta o svom ustrojstvu i djelovanju, već sukladno članku 112. ZoZDiVO-a uvodi hijerarhijsko postupanje u konkretnim predmetima kršenja Etičkog kodeksa.

Konačno, u odnosu na nesuglasnost s člankom 79. stavkom 3. Statuta Sveučilišta u Zagrebu, Odbor je istaknuo:

»Ova odredba Statuta Sveučilišta u Zagrebu nije suprotna predmetnim izmjenama Etičkog kodeksa i uvođenju hijerarhijskog slijeda u rješavanje predmeta povreda Etičkog kodeksa, jer ne propisuje postupak slanja predmeta povreda etičkog kodeksa Sveučilišta u Zagrebu na druga tijela ustrojena ZZDVO-om, a ne propisuje ni slijed postupanja s pojedinim predmetima povreda etičkog kodeksa.«

Odbor je u očitovanju istaknuo da je Izvještaj o radu Odbora od rujna 2014. do siječnja 2016., uključujući Izmjene i dopune Etičkog kodeksa, prihvatio Hrvatski sabor, gotovo jednoglasno te da se o njemu prethodno očitovao Odbor za obrazovanje, znanost i kulturu Hrvatskog sabora i Vlada Republike Hrvatske, koja je Hrvatskom saboru predložila usvajanje Izvještaja.

Iz svih navedenih razloga smatra da prigovori predlagatelja o neustavnosti i nezakonitosti osporene odredbe Etičkog kodeksa:2006-2015 nisu osnovani.

Navode očitovanja zaključuje iznošenjem primjera iz prakse drugih europskih zemalja (Austrije, Poljske i Njemačke) u rješavanju predmeta povreda etičkih kodeksa, kao i tvrdnjom da u slučaju »dokidanja« članka 7. stavka 4. Etičkog kodeksa:2006-2015 ovlasti Odbora ne bi bile smanjene, već naprotiv »povećane« jer bi Odbor u tom slučaju imao ovlasti da